

Sygn. akt I ACz 519/13

POSTANOWIENIE

Dnia 2 sierpnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółki z o.o. w M.**

przeciwko (...) **S.A. w O.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Gospodarczego w Rzeszowie

z dnia 8 maja 2013 r., sygn. akt VI GNc 679/12

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy – Sąd Gospodarczy w Rzeszowie zwolnił pozwanego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od zarzutów od nakazu zapłaty w 50%, tj. kwoty 2.015 zł (pkt I), zaś w pozostałym zakresie wniosek pozwanego oddalił (pkt II).

W ocenie Sądu Okręgowego nie ma podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanego o zwolnienie go w całości od wymaganej opłaty sądowej, gdyż pozwany nadal prowadzi działalność gospodarczą i nie utracił zdolności kredytowej.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany wskazał, że z przedłożonych dokumentów jasno wynika trwały brak środków potrzebnych na uiszczenia części wymaganej opłaty. Ponadto sam fakt prowadzenia działalności gospodarczej nie oznacza, iż przedsiębiorca posiada zdolność kredytową.

Mając powyższe na uwadze pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zwolnienie go w całości od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od zarzutów od nakazu zapłaty.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zażalenie jest nieuzasadnione.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż obowiązek uiszczania kosztów sądowych wobec Skarbu Państwa jest co najmniej równorzędny z obowiązkiem wywiązywania się z innych zobowiązań związanych z prowadzeniem

działalności gospodarczej, a koszty dochodzenia swych praw przed sądem powinny być wkalkulowane przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą w koszty tej działalności i uwzględnione przy planowaniu wydatków.

Ponadto zwolnienie od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych stanowi wyjątek od zasady ich ponoszenia i przysługuje ono stronom, które nie mają dostatecznych środków, by je ponieść, o ile wykażą one swą trudną sytuację finansową.

Oceny przesłanek zastosowania art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005r. (Dz.U. 2005, nr 167, poz. 1398 z póź. zm.) nie można dokonywać w oderwaniu od celu tego przepisu. Ma on, w interesie społecznym, umożliwić podmiotowi, którego na to nie stać, obronę jego słusznych praw i stanowi w istocie formę pomocy udzielanej przez Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw, by uwzględnić przedmiotowe zażalenie. Pozwany powołując się na trudną sytuację finansową, trwającą od dłuższego czasu oraz zajęcia komornicze uzyskał częściowe zwolnienie od wymaganej obecnie opłaty sądowej. Nie uzasadnia to jednak, aby koszt niniejszego postępowania musiał być w pozostałej części finansowany przez Skarb Państwa, bo do tego sprowadza się instytucja zwolnienia od kosztów sądowych.

Pomimo problemów finansowych pozwana spółka nie zaprzestała bowiem swojej działalności, nie złożyła wniosku o ogłoszenie upadłości, co oznacza, że obecne problemy finansowe mogą mieć charakter jedynie przejściowy, o czym świadczą wpływy na rachunek bankowy (zajmowane przez komornika).

Poza tym, pozwany prowadzi działalność gospodarczą jako spółka prawa handlowego, a zatem powinien był przewidzieć, że występując w obrocie gospodarczym zmuszony będzie dochodzić swych praw lub podejmować obronę swych interesów w postępowaniu sądowym. Pozwany miał więc wystarczająco dużo czasu, aby zgromadzić oszczędności na ten cel, tym bardziej, że niniejszy spór dotyczy płatności za zakup towaru jeszcze w 2011r.

Stąd też obecne kłopoty finansowe same przez się nie stanowią podstawy do zwolnienia pozwanego także od części wymaganej opłaty, tj. od kwoty 2.015 zł.

Z tych też względów Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.